

# ČO TI BRÁNÍ

(Seve a Ginny)

Bol deň ako každý iný. Vlastne, ani nie ako každý iný. Bol totiž pondelok, začiatok nového týždňa a to znamenalo, že jeho prvou hodinou boli lektvary so siedmakmi. Už len to pomyslenie mu kazilo náladu viac, než už ju skazenú mal. Najprv to bol chýbajúci gombík na jeho obľúbenej čiernej košeli z jemnej bavlny. Nieže by si ho nemohol jednoduchým kúzlom prišit', ale výslovne to včera prikázal jednému z domácich škriatkov. Bol naňho síce našťvaný, ale dúfal, že sa za neposlúchnutie jeho rozkazu nejako nepotrestá, ako to mával vo zvyku Dobby. Severus Snape síce nebol žiaden ľudomil, či milovník domácich škriatkov, na rozdiel od Grangerovej, ktorá sa len nedávno na ministerstve zasadila o ich nové práva, ale rozhodne neschvaľoval telesné tresty. Nikdy!

Ďalšou z vecí, ktoré mu náladu rozhodne nevylepšili boli Potterove hlúpe poznámky počas raňajok. Ten chalan vedel byť vážne viac než otravný keď chcel a dnes zrejme skutočne chcel. Vraj: „Aspoň pri tých raňajkách sa toľko nemrač, Severus. Tvoj statut prerasteného netopiera to rozhodne nezmierni, ale človek by sa mohol aspoň najesť v príjemnejšej atmosfére.“ No čo mu mal na to povedať? Albus aj Minerva sa mohli udusiť od smiechu, len on si tam pripadal ako pripečený škrot. A to všetko len preto, že Albus nedal dopustiť na svojho zlatého chlapca a prijal ho hneď po škole ako učiteľa Obrany proti čiernej mágii. Ale na druhú stranu, Severus musel uznať, že v tomto roku sa úroveň tohto predmetu rozhodne zlepšila, hoci od začiatku roku ubehlo len niekoľko mesiacov. Ten chlapec mal čosi do seba, to Severus voľky nevoľky musel pripustiť. Dokonca mu ešte pred začiatkom školy ponúkol mier a Severus, unavený prechovávaním starej nenávisti k Jamesovi Potterovi a jej prenášaním na Harryho, napokon prijal. Vd'ačil Harrymu nielen za život, keď ho zachránil pred istou smrťou v deň Voldemortovho pádu po pohryznutí jeho hadom, ale za posledných niekoľko týždňov aj za niečo celkom nové ... priateľstvo. Áno, Harry sa povzniesol nad všetko to, čo medzi nimi kedysi bolo a v súčasnosti bol jeho celkom dobrým priateľom. Tým bol síce aj Albus, ale toto bolo iné .. Harry od neho nechcel nič na oplátku a celkom dobre sa vyrovnával s jeho zlými náladami, ktorých pôvodcom bol neraz on sám a zámerne, ale to by predsa nešlo, aby vzťah Potter- Snape bol úplne bez komplikácií, no nie?

Takže siedmci ... nebolo ich veľa. Do svojich tried totiž bral len tých najlepších. Tento rok v ňom bolo prekvapivo len jediné dievča ... tak veľmi mu to pripomínalo situáciu spreď niekoľkých rokov, keď bol na škole asi len tretí rok. Vtedy sa zaprisahal, že už nikdy, skutočne nikdy sa nesmie zopakovať to, čo sa stalo vtedy. Nasadil teda svoju hrozivú kamennú masku a s prudkým otvorením dverí vošiel do tmavej učebne, tmavým pohľadom prepaľujúc všetkých prítomných.

Co ti brání v pousmání,  
proč se neumíš smát.  
Jsi led a mrak, když vcházíš tak  
i topení přestává hřát.

„Určite nemusím pripomínať, že nepripravenosť na svojich hodinách nestrpím. Avšak podľa vašich posledných testov musím konštatovať, že podaktorí sú v mojej triede zrejme omylom. Alebo sa mýlim, Weasleyová?“ jeho chladný, priam ostrý hlas sa rozliehal po učebni, až doľahol k ušiam jedinej študentky ženského pohlavia v tejto triede, Ginny Weasleyovej. Pozrela naňho svojimi veľkými očami, v ktorých prekvapivo nebola zlosť či nenávisť, len ľútosť. Hlboké more ľútosti, v ktorej sa topila ona sama a nebyť toho, že od nej odtrhol zrak, zrejme by sa bol topil s ňou.

„Prepáčte, pane,“ zašepkala tak potichu, že ju sotva počul.

„Vaše ospravedlnenia si nechajte pre niekoho, kto je na ne zvedavý,“ vyštekol a z katedry vzal jeden zvitok pergamentu, ktorý mal dopredu pripravený. „Vyplníte tento test. Máte na to čas, kým vaši spolužiaci neskončia s prípravou lektvaru. Vy si ho prídete uvariť dnes o ôsmej večer. A radím vám, aby ste sa snažila, inak sa s touto triedou môžete rozlúčiť. Vyjadril som sa dostatočne jasne?“ spýtal sa a na tvári sa mu rozšíril škodoradosný úsmev, keď stroho prikývla a šepla: „Áno, pane.“

Co ti brání v pousmání,  
jsi přísný mlčící bůh.  
S tou písemkou, holky nepohnou,  
však pro tebe jsou míň než vzduch.  
Víš, na škole každý ví,  
že jsi velký mistr perfektní,  
ale k našim holkám nechováš se fér.  
Pětatřicet s pěknou vizáží,

přesto naše holky podráždí.  
Letos maturujem, tak to takhle ber.  
Co ti brání v pousmání,  
řekni, co na ně máš.  
Proč nejhezčí,  
ty nejtěžší,  
dáš úkoly, které znáš?

Ginny vypíňala svoj test a jej výraz i gestá naznačovali, že je bezradná. Stačil jediný pohľad na jej márne snaženie, aby sa na tvári učiteľa lektvarov rozšíril spokojný úškrn. Vlastne ani nevedel, prečo to presne robí. Samozrejme, že bol kretén, tak ho neraz nazval Harry pri ich spoločných rozhovoroch, ale pokiaľ šlo o ňu, strácal objektivnosť. Vedel prečo, len si to odmietal pripustiť. Bola totiž neskutočne krásna, krajšia než v predchádzajúcich ročníkoch a vždy vedel, že v nej niečo je. Mala prirodzený talent, nie ako tá šprtka Grangerová, čo denne sedela v knihách. Nie, Ginny bola prirodzene inteligentná, vtipná, ako si mohol všimnúť, keď ju neraz tajne sledoval a veľmi milá. Sprvu jej venoval svoju pozornosť a zdalo sa, že ju to teší. Samozrejme, všetko v rámci slušnosti, ale stiahol sa len čo si uvedomil, ako veľmi sa priblížil zakázanej hranici. Bolo to presne ako vtedy ... nie, nesmie sa to zopakovať. Už nikdy viac ... a preto začal byť na ňu prísny, chvíľami až krutý, keď jej zadával najťažšie úlohy, aké poznal, ale bolo to pre dobro ich oboch.

Hodina skončila a siedmaci, ktorí pracovali na svojich lektvaroch mu dávali banky naplnené až po okraj zväčša uchádzajúcich výtvorov a ona ... ona mu niesla svoj test. Ruka sa jej triasla, keď mu ho podávala a než stihol čokoľvek povedať, otočila sa na päte, chystajúc sa na odchod. Poľahky si domyslel, že sa snaží ujsť čo najskôr, aby sa náhodou nerozplakala.

Do kotla, veď on ju nechcel rozplakať. Záležalo mu na nej, ale ako inak sa jej zbaviť? Ako inak jej povedať, že napriek tomu, že po nej šalie, s ňou nesmie byť? Bude lepšie, keď si bude mysliet, že je ten najhorší bastard na svete, možno to tak pre ňu bude ľahšie a preňho ... stratil toho už veľa, toto tiež zvládne. Onedlho na škole končí a už ju možno nikdy neuvidí.

Zbežne skontroloval test a vo chvíli, keď sa načahovala po kľučke, zastavil ju.

„Zdá sa, že ani tentoraz nie sme pripravení, slečna Weasleyová. Tento test nie je ani zďaleka na úrovni študenta v mojej triede pokročilých lektvarov. Dnes večer vás očakávam vo svojom kabinete, ale veľa si od toho nesľubujte. Ak váš lektvar nebude bezchybný...” zvyšok vety nechal visieť vo vzduchu a len mlčky hľadel do jej jagavých očí, teraz zaliatych slzami.

Téměř vždycky ironický,  
i když holky se drou.  
A výsledek, to je kluků vztek  
a holky si to opláčou.

Vo chvíli, keď Ginny vybehla z triedy so slzami v očiach, objavil sa v Harry a užasnuto za ňou hľadel. V hlave najmenej tisíc otázok a v popredí tá jediná, čo ju dohnalo k slzám. Spýtavo pozrel na svojho kolegu a priateľa, ktorý len pokrčil ramenami a upratoval si na stole.

„Čo sa tu stalo? Čo si jej urobil?“ osopil sa naňho, keď sa nedočkal odpovede.

„Nič, čo by ťa malo zaujímať, Potter. Proste nezvládla rozhodujúci test, to je všetko. Ak dnes večer neuvarí bezchybný lektvar, v mojej triede ju viac nechcem vidieť,” odvrkol, ani naňho však nepozrel.

Harry si všimol, že Ginny je v posledných týždňoch iná, akási smutnejšia a hoci už spolu nejaký čas nechodilli, cítil sa za ňu zodpovedný a rád by jej pomohol. Vedel, čo je príčinou jej trápenia, ale pred časom sa mu zdalo, že je všetko na dobrej ceste. Dnes však...

„Jej známky z lektvarov sa výrazne zhoršili v priebehu niekoľkých dní. Nevieš o tom niečo?“ spýtal sa Harry podozrievavo.

„Mal by som? Zrejme jej na jej výsledkoch prestalo toľko záležať a jednoducho sa neučí. Keby som mal skúmať študijné návyky každého svojho študenta, nemal by som čas na nič iné, Potter a teraz mi láskavo daj pokoj! Mám ďalšiu hodinu,” odvrkol a ukázal na dvere, čo bol pre Harryho jasný signál, aby hneď a zaraz vypadol.

Ne, takhle to nejde dál,  
řekli kluci v prvním čtvrtletí.  
Jinak naše holky vyletí, to ne!  
Tak si s učitelem normálně,

dali kávu v malé kavárne,  
a vznikla z toho schůzka století...

Večer, ešte predtým, než mala prísť Ginny odpykať si svoj trest, ozvalo sa klopanie na dvere jeho kabinetu. Ani sa nenamáhal skryť podráždenie, keď sa v nich objavila čierna strapatá hlava jeho mladšieho kolegu.

„Čo zas chceš?“ spýtal sa stroho a pokračoval v opravovaní esejí.

„Musím s tebou hovoriť. O Ginny,“ dodal rýchlo a ukradomky sledoval, ako Severus ustrnul v pohybe.

„Už som ti povedal, že ma to nezaujíma.“

„Ale mňa áno. Nevieš, čo do teba vošlo, ale ona si nezaslúži, aby si na ňu bol taký hnusný. Ona ťa má rada, vari to nevidíš?“ vychrlil zo seba a dúfal, že mu Ginny odpustí. Sľúbil jej, že Severusovi nikdy neprezradí, čo k nemu cíti.

„Vidím, čo mám vidieť, Potter. Nič iné mňa ani teba nemusí zaujímať.“

„Zaujíma ma to a stále bude, pretože chcem, aby moji priatelia boli šťastní. Ved' sa na seba pozri, si uzavretý a sám, nikoho k sebe nepustíš. Prečo si nenájdeš nejakú ženu, ktorá by ťa mala rada? Určite by ti to prospelo a Ginny ... ona ťa má naozaj rada,“ dokončil tichšie.

„Ako to môžeš vedieť? Je rovnaká ako ostatné. Človek jej dá srdce na dlani a ona ho pošliape a podupe. Všetky sú rovnaké,“ zavrčal. „Navyše, je to moja študentka a je proti všetkým pravidlám, aby som sa s ňou zaplietol. Porušil som to len raz, jediný raz v živote a nikdy viac tú chybu neurobím,“ priznal a zarazil sa, pretože povedal viac než chcel.

„Už si bol zamilovaný do študentky? To preto sa toho tak bojíš a odmietaš to?“ chytil sa Harry a Severus vedel, že je v pasci. Mohol by ho vyhodit' a odmietnuť o tom hovoriť, ale keď mu povie pravdu, možno ho ten drzý fagan nechá na pokoji.

„Učil som tu asi tretí rok a nechal som sa zviazať jednou študentkou. Chvíľu to bolo celkom dobré, ale po čase....

Sám nám začal povídať,  
jednu maturantku mŕľ moc rád.  
Jeho dopisy pak dala hokám číst...  
A tak přestal věřit v dívčí svět,  
začal maturantky prohánět.

„Onedlho o tom vedela celá škola a ona sa mi pred všetkými vysmiala,“ uzavrel a unavene si pretrel oči.

Harry na chvíľu mlčky hľadel na Severusa, ale potom predsa len znova našiel svoj hlas a prehovoril.

„Severus, Ginny by toto nikdy v živote neurobila. Poznám ju naozaj dobre a viem, že jej city k tebe sú naozaj úprimné.“

„Ako to môžeš vedieť? Chodil si s ňou tak dlho, všetci si mysleli, že sa nakoniec vezmete a pozri, ako to dopadlo,“ oponoval učiteľ.

„Dopadlo to ako to dopadlo, pretože moju žiadosť o ruku odmietla. Bola však ku mne čestná a prezradila mi aj dôvod. Má ma rada, ale skôr ako svojho brata, nie muža, s ktorým chce byť na celý život. Síce mi chvíľu trvalo, kým som si uvedomil, čo to pre mňa znamená, ale povedala mi aj, že miluje niekoho iného,“ priznal skormútené.

„Čože? To ti povedala, keď si ju požiadal o ruku? To som netušil,“ začudoval sa a spomenul si na začiatok roku, keď sem Harry nastúpil. Skutočne bol vtedy akýsi zamĺknutý, ale nikdy nepoznal pravý dôvod. Až doteraz.

„Hej, povedala, že miluje teba, Severus. Teba a nikoho iného.“

„Ty si zo mňa strieľaš. Toto nie sú veľmi vtipné žarty, Potter.“

„Nie je to vtip,“ poprel Harry a jeho zelené smaragdové oči sa vpíjali do čiernych.

„A to ti mám veriť, že po tom, čo ťa odmietla kvôli mne si sem prišiel, ponúkol mi svoje priateľstvo a teraz sa nás snažíš dať dokopy? Máš ty v tej hlave vôbec nejaký mozog?“

Harry sa pri poslednej poznámke uškrnul. Videl, že svojho učiteľa doslova ohromil.

„Mám ju rád ako nikoho iného a prajem si, aby bola šťastná. So mnou, alebo s niekým iným ... navyše, ak to budeš ty, bude to pre mňa dvojnásobné šťastie, pretože si môj priateľ a rovnako si zaslužíš byť šťastný,“ odvetil pokojne a zamieril k dverám. „Nechaj si to prejsť hlavou, Severus a daj vám obom novú šancu. Nikdy nie je neskoro,“ poradil ešte a zmizol za dverami.

Učiteľ lektvarov osamel. Bol vskutku ohromený tým, čo sa práve dozvedel a ešte stále vstrebával nové informácie. Noazaj ho Ginny miluje? Mohla by mať rada takého mrzúta ako je on? Možno ... možno by tomu naozaj mohol dať šancu.

V tom sa ozvalo nesmelé klopanie a on pozrel ku dverám, za ktorými stála. Možno prišiel čas, aby sa aj on konečne začal usmievať.

A on se teď může začít smát...